

Hof van Justitie van Suriname beschikking d.d. 20 juli 2022 ex artikel 4 Sv

Hoewel de wetgever niet expliciet een verbod heeft uitgevaardigd voor het indienen van een bezwaarschrift tegen de dagvaarding in het geval van een ingestelde vervolging naar aanleiding van een beschikking van het Hof van Justitie ex artikel 4 Sv, is het Hof ambtshalve van oordeel dat het verbod in principe impliciet voortvloeit uit het systeem van de wet. Het Hof neemt als uitgangspunt dat indirect het naar aanleiding van een verzoek ex artikel 4 Sv aan het Openbaar Ministerie de opdracht geeft om tot vervolging over te gaan. Naar het oordeel van het Hof vloeit uit de wetssystematiek voort dat ingeval het Openbaar Ministerie op grond van een beklag ex artikel 4 Sv de opdracht van het Hof krijgt om tot vervolging over te gaan, er in principe geen gelegenheid bestaat voor de verdachte om een bezwaarschrift tegen de dagvaarding in te dienen en om bij een afwijzend besluit daartegen in hoger beroep te komen. Immers belandt de verdachte in het geval van hoger beroep weer bij dezelfde instantie die de opdracht heeft gegeven om tot vervolging over te gaan. Het voorgaande kan in de visie van het Hof nimmer de bedoeling van de wetgever geweest zijn. De consequentie van voormelde redenering en slotsom is dat appellant niet-ontvankelijk is in het ingesteld hoger beroep.

**Artikel 4 Sv
Hoger Beroep**

Beslissing
In naam van de Republiek!

Hof van Justitie van Suriname
Meervoudige strafkamer

Beslissing van 20 juli 2022

Op het hoger beroep ingediend door:

D, R. P,
te dezer zake domicilie kiezende te Paramaribo
op het adres Frederik Derbystraat 13-13A, ondenemer van beroep,
appellant,
advocaat: mr. B.A.H. Pick,

Het hoger beroep is gericht tegen de beschikking van de Kantonrechter in het Tweede Kanton de dato 17 december 2021, hierna te noemen de gewraakte beschikking;

1. Procesverloop

1.1 De advocaat van appellant heeft op 15 juli 2022 een beroepschrift met bijlagen ingediend ter griffie van het Hof van Justitie (hierna: het Hof) tegen de gewraakte beschikking;

1.2 Dit beroepschrift met bijlagen is door de griffie van het Hof doorgestuurd naar de vervolging;

1.3 Daarna is bepaald dat behandeling in deze zaak zal plaatsvinden op woensdag 20 juli 2022 te 14.30 uur des namiddags.

1.4 Vanwege de nog geldende overheidsmaatregelen in het kader van het Covid-19 virus pandemie, is appellant telefonisch gehoord.

2. Het standpunt van appelland

Appelland heeft ter onderbouwing van het beroep – samengevat – de navolgende grieven aangevoerd:

2.1 Ten onrechte heeft de kantonrechter in de gewraakte beschikking geoordeeld; “Naar het oordeel van de kantonrechter geeft dit blijk van het bestaan van tenminste een redelijk vermoeden van schuld en is het Openbaar Ministerie niet lichtvaardig over gegaan tot dagvaarden van klager. De vervolging tegen klager is niet ten onrechte ingezet. Voorts maken naar het oordeel van de Kantonrechter de beschikking van het Hof van Justitie in raadkamer d.d. 3 juni 2019, de processen-verbaal die zich in het dossier bevinden en hetgeen klager heeft aangevoerd een onderzoek op de terechtzitting noodzakelijk, ten einde nader te onderzoeken of en in hoeverre klager zich schuldig heeft gemaakt aan de hem ten laste gelegde feiten.

2.2 De verdediging is de mening toegegaan dat het voorbrengen van appelland op een openbare terechtzitting niet gerechtvaardigd is en juist getypeerd kan worden als het lichtvaardig dagvaarden van appelland. Het dagvaarden van appelland is overigens niet de enige manier om uitvoering te geven aan de beschikking van het Hof van Justitie ex artikel 4 van het Wetboek van Strafvordering. Het instellen van een Gerechtelijk Vooronderzoek is naar de mening van appelland daarvoor het meest geïndiceerd.

2.3 Bij de behandeling van het bezwaarschrift is door zowel appelland als zijn raadsman aangevoerd dat er geen enkel rechtvaardig belang gediend wordt bij een openbare terechtzitting van appelland. Via het Openbaar Ministerie zou bekeken kunnen worden in hoeverre een gerechtelijk vooronderzoek nog

mogelijk is, om dan daadwerkelijk te kunnen vaststellen of appelland zich schuldig heeft gemaakt aan de strafbare feiten die hem in de dagvaarding van 10 mei 2021 zijn ten laste gelegd. Dit is helemaal niet terug te vinden in de beschikking van de Kantonrechter;

3. De reactie van de Vervolgingsambtenaar

3.1 De vervolgingsambtenaar heeft zich, kort gezegd, op het standpunt gesteld dat zij zich op de door haar in haar reactie aangehaalde gronden wel kan verenigen met de gewraakte beschikking en dat zij aan het Hof vraagt om de gewraakte beschikking te bevestigen en het appelschrift van de verdediging ongegrond te verklaren.

Daartoe heeft de vervolgingsambtenaar het navolgende aangevoerd:

3.2 Het verweer van de raadsman dat het Openbaar Ministerie lichtvaardig is geweest met het dagvaarden van appelland, is onjuist. In de beschikking van het Hof ex artikel 4 van het Wetboek van Strafvordering d.d. 03 juni 2019 heeft het Hof het Openbaar Ministerie juist bevolen om de strafvervolging in te stellen tegen appelland. Op grond van voormelde beschikking is het onderzoek gestart hetgeen heeft geresulteerd in het dagvaarden van de appelland.

3.3 Voorts geeft de vervolging aan dat in ons strafrechtelijke systeem alleen het O.M. bevoegd is tot de instelling van een strafvervolging. In casu heeft het Openbaar Ministerie een bevel van het Hof van Justitie ex artikel 4 van het Wetboek van Strafvordering gehad om de strafvervolging tegen appelland in te stellen. De strafvervolging is ingezet en zijn er vooralsnog feiten en omstandigheden gebleken die hebben geleid tot

het dagvaarden van de appelland voor de terechtzitting teneinde de schuld of onschuld van appelland vast te stellen.

3.4 Gelet op het verzameld feitenmateriaal is naar de mening van de vervolging niet gebleken van toereikende gronden om de strafvervolging te staken.

3.5 Op grond van al het voorgaande kan de vervolging zich wel verenigen met de gewraakte beschikking van de kantonrechter d.d.17 december 2021 en vraagt zij aan het Hof deze te bevestigen en het beroepschrift d.d.15 juli 2022 ongegrond te verklaren;

4. De gewraakte beschikking

Bij de beoordeling van het bezwaarschrift heeft de kantonrechter als volgt geoordeeld (citaat) “ Voorop wordt gesteld dat de procedure van het bezwaar tegen de dagvaarding beoogt een waarborg te bieden tegen een lichtvaardige dagvaarding en daarmee tegen een nodeloze openbare terechtzitting voor de verdachte. De vraag die in deze procedure voorligt, is of het hoogst onaannemelijk is dat de strafrechter later oordelend, door de voor haar geleverde bewijsvoering het ten laste gelegde feit geheel of gedeeltelijk bewezen zal achten.

Naar het oordeel van de kantonrechter maken de processen – verbaal die zich in het dossier bevinden en hetgeen verzoeker/ verdachte heeft aangevoerd een onderzoek op de terechtzitting noodzakelijk teneinde nader te onderzoeken of en in hoeverre verzoeker/ verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan de hem ten laste gelegde feiten”. (einde citaat)

De kantonrechter heeft in de gewraakte beschikking – kort gezegd – het bezwaarschrift ongegrond verklaard en appelland (toen klager) ter verdere be-

handeling van de zaak verwezen naar een nader te bepalen terechtzitting;

5. De beoordeling

5.1 Appelland heeft ingevolge het bepaalde in artikel 232 van het Wetboek van Strafvordering op 15 juli 2022 hoger beroep aangetekend tegen de beschikking van de kantonrechter d.d. 17 december 2021, welke beschikking appelland op 11 juli 2022 heeft ontvangen. Gelet op het voormelde is appelland tijdig in hoger beroep gekomen van de gewraakte beschikking;

5.2 Overwegende dat het Hof, gelet op het onderzoek in raadkamer en voormelde processtukken het navolgende vaststelt:

- 1 op 15 januari 2019 is een beklagschrift ex artikel 4 van het Wetboek van Strafvordering ingediend door mr. dr. G.N. Best, advocaat bij het Hof van Justitie namens de klager, R. R. tegen de persoon van R. D.;
- 2 op voormeld beklagschrift heeft het Hof van Justitie op maandag 03 juni 2019 beslist dat het beklag van klager (R. R.) gegrond is en heeft het Openbaar Ministerie bevolen om de strafvervolging in te stellen tegen de persoon van R. P. D.;
- 3 op grond van voormelde beschikking d.d. 03 juni 2019 is het Openbaar Ministerie ertoe overgegaan om de strafvervolging in te stellen tegen appelland R. D., hetgeen heeft geresulteerd in het uitbrengen van een dagvaarding gedateerd 10 mei 2021 bestemd voor de zitting van 27 mei 2021.
- 4 Tegen de dagvaarding gedateerd 10 mei 2021 heeft de raadsman mr.B.A.H. Pick een bezwaarschrift ex artikel 243 van het Wetboek van Strafvordering ingediend bij de

Kantonrechter in het Tweede Kanton, waarop de kantonrechter op 17 december 2021 heeft beslist dat het beklag van verzoeker (thans appelland) ongegrond is en heeft appelland verwezen naar een te bepalen terechtzitting;

5 het Hof van Justitie is op grond van artikel 232 en 243 van het Wetboek van Strafvordering bevoegd om de beschikking van de kantonrechter d.d. 17 december 2021 waartegen beroep is aange tekend in behandeling te nemen en heeft op 20 juli 2022 het beroep behandeld.

6 In de visie van het Hof komt de verdediging – indirect – op tegen de beschikking van het Hof van Justitie ex artikel 4 van het Wetboek van Strafvordering d.d. 03 juni 2019, waarop de dagvaarding d.d. 10 mei 2021 gestoeld is. Hoewel de wetgever niet expliciet een verbod heeft uitgevaardigd voor het indienen van een bezwaarschrift tegen de dagvaarding in het geval van een ingestelde vervolging naar aanleiding van een beschikking van het Hof van Justitie ex artikel 4 Sv, is het Hof ambtshalve van oordeel dat het verbod in principe impliciet voortvloeit uit het systeem van de wet. Het Hof neemt als uitgangspunt dat indirect het naar aanleiding van een verzoek ex artikel 4 Sv aan het Openbaar Ministerie de opdracht geeft om tot vervolging over te gaan .

Naar het oordeel van het Hof vloeit uit de wetssystematiek voort dat ingeval het Openbaar Ministerie op grond van een beklag ex artikel 4 Sv de opdracht van het Hof krijgt om tot vervolging over te gaan, er in principe geen gelegenheid be-

staat voor de verdachte om een bezwaarschrift tegen de dagvaarding in te dienen en om bij een afwijzend besluit daartegen in hoger beroep te komen. Immers belandt de verdachte in het geval van hoger beroep weer bij dezelfde instantie die de opdracht heeft gegeven om tot vervolging over te gaan. Het voorgaande kan in de visie van het Hof nimmer de bedoeling van de wetgever geweest zijn;

7 De consequentie van voormelde redenering en slotsom is dat appelland niet-ontvankelijk is in het ingesteld hoger beroep.

8 Aan bespreking van de grieven tegen de gewraakte beschikking komt het Hof niet toe.

Gezien het betreffende wetsartikel van het Wetboek van Strafvordering;

6. Beslissing in hoger beroep

Verklaart appelland *niet ontvankelijk* in het door hem ingesteld hoger beroep.

Aldus gegeven te Paramaribo in Raadkamer van het Hof van Justitie op woensdag 20 juli 2022 door:

mr. A. Charan, Fungerend-President, mr. S. Punwasi en mr. J. Kasdipowidjo, Leden-Plaatsvervanger, bijgestaan door mr. G.A. Kisoensingh-Jangbadoer Singh, fungerend-griffier.

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.